

nisteriet paa den ene og Udvalget samt en stor Deel af Thingets ærede Medlemmer paa den anden Side ligger deri, at vi betragte Holsteen som et tydsk Forbundsland, medens Ministeriet betragter det danske Monarchie som et Monarchie, der med Hensyn til det tydsk Forbund har visse Forpligtelser. Vi betragte det tydsk Forbunds Indflydelse og Magt, som hvilende paa en enkelt Landsdeel, Holsteen, men Ministeriet betragter det som en Forpligtelse, der paahviler hele Monarchiet med Hensyn til Holsteen for denne Landsdeels Bedkommende. Vi ville ikke udslette den bestaaende Forskiel mellem de af Monarchiets Dele, der ere i Forbundet, og de, som ikke ere i Forbundet. Vi sige, der er en Forskiel. Kan Regjeringen faae Holsteen ud af det tydsk Forbund; kan Regjeringen befrie denne Landsdeel fra de Baand, der i den Henseende hvile paa det, da vilde vi ikke gjøre denne Forskiel gjældende; thi da bestaaer den ikke, men saalange Holsteen er inde i det tydsk Forbund, er der en statsretlig Forskiel mellem Holsteen og de øvrige Dele af Monarchiet (Hør!), da er der en Forskiel, „Statshøiheden“; thi Holsteen staaer under det tydsk Forbunds Statshøihed. Vi anerkjende, at der er en ældgammel Forbindelse mellem Holsteen og det øvrige Monarchie, og vi ville gjerne gaae ind paa at styrke denne Forbindelse og udvikle denne saameget, det kan lade sig gjøre, uden at krænke de bestaaende Forhold til det tydsk Forbund. Dertil ere vi villige, men vi kunne ikke gaae ind paa at udslette den bestemte Forskiel, der for Tiden bestaaer ifølge Holsteens Forhold til det tydsk Forbund. Hvis dette ikke var Forskiellen mellem Regjeringen og Udvalgets Fleertal, hvorfor skulde da Finanzministeren være saa angstelig ved den Titel, der er foreslaaet af Udvalget, nemlig „Danmark-Slesvig“, hvorfor har han da udtalt, at det glædede ham, at Udvalget ikke havde havt Dristighed til at nævne „Danmarks Rige“ i Titelen. Der er dog et „Danmarks Rige“,

der er et „Danmark-Slesvig“; thi der er Dele af Monarchiet, der ere inde i Forbundet, og der er Dele af Monarchiet, som ere uden for Forbundet, og som ere knyttede sammen paa særegne Maader, og forbundne ved særegne Statsacter med hverandre. Vi behøve slet ikke at være angstelige ved at udtale dette; thi dersom vi paa ingen Maade faste Holsteen ud af denne Forbindelse eller løse Holsteens Forbindelse med os; vi ere tværtimod, jeg gjentager det, villige til at udvikle dette Forhold, men lad os ikke i den Grad være angstelige for at nævne „Danmarks Rige“, som staaer i vor Grundlov, at vi skulle betages af Frygt ved at nævne „Danmarks Rige“ ogsaa i nærværende Lov. Jeg troer, at det er samme væsentlige Meningsforskjellighed, der ligger til Grund for, at den ærede Finanzminister slet ikke rigtig har kunnet forstaae, hvad vi have yttret med Hensyn til Dpfattelsen af Tydsklands mulige Fremtid, og de Betænkeligheder, der kunne reise sig af de tydsk Forholds Udvikling. At han ikke har kunnet forstaae det herom af Udvalget Udviklede, kommer deraf, at han betragter Holsteen paa den Maade indgaaet i Forbindelse med hele Monarchiet, at det kun er en Forbindelse for Holsteens Bedkommende, der paahviler det hele Monarchie. Udgaende herfra og tagende dette som et fast Grundlag, bliver det forstaaeligt, at han modsætter sig Alt det, der antyder, at Holsteen er et tydsk Forbundsland og maa følge Tydsklands Udvikling. Jeg skal ikke gaae ind paa dette vidtløftige Thema og udførlig godtgjøre, hvilken Indflydelse Tydsklands Udvikling kunde have paa Holsteens Stilling, men dog maa det være mig tilladt herom at fremsøre et Par Bemærkninger. Jeg tilbagefalder saaledes i Grundringen et Punkt i en Tractat, der blev affluttet den 4de Januar 1839 imellem Hertugdømmet Holsteen og Fyrstendømmet Lybel angaaende Antagelsen af et ligeligt og fælleds System for Toldafgifter.